Веля, иш, гл. д. 1) думам, казвам, говоря. Чуеш ли ми либе що тамбура вели. Пѣс. Тогай ми велит Детелин войвода. М. 15. А она му вели и говоре. М. 31. И пак двѣтѣ си велѣет (велят) М. 406. Църната земя, може не вели. В. 210. 2) Заповѣдвам, повелявам. Дѣцата правят що вели бащаим. Сърдца се и вѣдни вели, там вѣщ отговори. D. S. 6, 27.

Веляким. ~~нар.~~ свр. ала, ама, но, обаче.

Велям, гл. д. в. веля.
Вендуза (та) справа за пущанье кръв
Вепир (ът) в. Вампир и Лѣпир.

Вепирясвамсе гл. свр. от вепирясвамсе

Вепирясвам, увамсе, ставам вепир, влепирямсе
Вепирясванье (то) от вепирясвамсе
Веприк (ът) шупарче. Неоф.
Вепър (ът) мъжка свиня, шипар, нерѣз. Над.
Веприна (та) в. Свинина. Неоф.
Вепърчане, село в Морихово, Битолско
Вепърчанин, -нка, -нче, от Вепърчане.
Веприца (та) свиня женска. Неоф.

Верам, в. веря, и вирам
Верака (та) гербова хартия, χαρτόσημον
Вервеле (то) от велвеле, в. врява, тълва.
Вервица в. вървица, връвчица, в. и чиртия долгерска.
Вергия (та) 1) данък, дан, ~~хлѣбнина~~ пор. Бз. = 2) дарба, подаденье.
= берия, бирия, бир и хлѣбнина що плащали от къщи. налог. Събрали тии набрали кметове и чорбаджии… тежка вергия да рѣжат. D. 46.
Вергиджия (та) 1) който събира вергията. В село ще е дошол селски аберджия, момии, вергиджия. М. 283. =
=2) в. Веремджия.
Верев (ът) поребър, за плат или дъска, рѣзна на верев, кога се рѣже не по нишка право и на длъж, или на прѣки а на криво, рѣзано на верев. Найд. в. Вереф.
Вередга (та) в. оферадга.
Веремджия (та), който дава данък, подавник.
Верем (ът) ~~[illegible]~~ кои го казват и мерем. болѣст, сухата болѣст, съска, суска (Найд.) в. охтик, -ка)
Веремлия (та), който е болен от верем. в. охтичав.

р. Велѣнье (то) думанье, казванье, говоренье. 2) Заповѣдванье, повеляванье, поведя. сроб. [illegible]

вечерника.
Венгера (та) сѣдѣнка, что това е българска сѣдѣнка или български соарета и венгери. Пк. 90.
Венедик, Венеция.
Венедишка цвѣтица, венецианска цвѣтице, бадемлия, бадраклия или просто ядяс, защото обикновено с тях хазлащаха сребърни и мѣдни работи.
Венедишка работа, пръвосно искусно, масторско нѣщо.

Верек. (ът) пр. непзм. който подава. И майка и бѣше такава верек.

Вердердисвам гл. правя нѣщо да се даде нѣкому.

Вересия (та) кредит, кога се купува или продава нѣщо на вѣра, на почек, без да се броят пари от тутакси. Купих стока на вересия. 2) кога има нѣкой да взема пари за стока продадена на вѣра. Имам толкоз вересии. Отишел по вересии, да вади пари. Вересия гола шия. Посл. На гола шия вересия, кога се вратия я не те платия. Богъя вересия, вър